

Rác trong đô thị nào cũng là một vấn đề lớn, một vài ngày rác không được dọn sạch là một ngày đi hßa vì rác sẽ nằm ngßi. Ngßi ta coi thói quen rác là thói xấu đi và mong ngßi khác một cách khinh mißt là “đß rác rßi.” Trßc khi ngßi Mß hißn đißn tßi mißn Nam, rác được ngßi ta xem thói quen là thói xấu, không có thói gì quý giá để nhßt nhß ngoài chußt chßt, bằng vì sinh và nhßng thói được loßi ra từ cuộc sống hàng ngày của con ngßi. Ngßi Mß đến Việt Nam đã cho ngßi dân nghèo đói lúc hßu xß này biết quý rác. Không phải nhßng căn cứ Mß phải trả tiền cho ngßi phân vß rác, mà đến dà nhßng ngßi này phải “đßu thßu” rác, trả tiền cho nhßng nhân vßt môi giới để có thể được quyßn hßt loßi rác này.

Ngßi ta nói rác là vàng không phải là lßi nói quá đáng, vì trong rác Mß có TV, máy phát thanh, đồ ngß hß, đißn thoại, áo quần, giày dép và hàng ngàn thứ linh tinh nhßng chßc chßn có thể bán được tiền, kể cả nhßng thứ nằm trong kßnh nhß từ lßnh, máy đißu hòa không khí. Theo nhßng ngßi thßu và phân loßi rác, có khi trong rác còn có súng, lßu đạn và... tay chân ngßi nßa, nhßng cũng không sao! Nhßng nhà thßu rác ngày nay là nhßng nhà trißu phú và có thể lßc. Có thể lßc một thứ được rác Mß và khi có tiền rồi thì ngßi ta trở thành có thể lßc. Dù có đau xót thì cũng phải công nhßn rằng nhßng gì dính dáng đến Mß thì đó đều có tiền, từ anh chị đi làm sß Mß, mẹ Mß, bán bar cho Mß, công nhân hßng thßu Mß cho đến nhßng nghß nghiệp nhỏ hßt tóc, gißt tßi... cho ngßi Mß, và cái lß lòng ngày nay là... rác Mß cũng hái ra tiền.

Năm Mậu Thân, tôi Sài Gòn khi tiếng súng tiếng nổ công đất lßa Cßng Sßn vßa dứt, chính là lúc dân chúng rất có cảm tình với quân đội. Buổi sáng hôm nay tôi đang đi công tác với một vài anh em trong đơn vị trên chiếc xe Jeep, chßy sau xe chúng tôi là một chiếc xe vßn tôi do một ngßi Việt lái, đang ra đißu cho xe chúng tôi đến nơi. Đây là một chiếc xe mới trên chßt để các vß trßng gà nhß chúng ta thói quen thấy trong các siêu thị trên đất Mß ngày nay. Xe trßng này tôi mới căn cứ quân đội Hoa Kỳ trên đường đem đi để vì quá hßn. Các anh chị mua chúng tôi lấy một ít trßng trên chiếc xe này, vì dù có mua, các công nhân này cũng không thể đem xe trßng đi bán công khai. Kể từ chuyến này, để các bên thấy xe trßng này là một xe... rác Mß, vì trßng đã quá hßn đóng cửa trên hßp. Món trßng gà đi với ngßi Việt quê hßng, cho đến bây giờ vẫn là một món ăn cao cấp. Ở quê nhà, chúng ta không bao giờ nghĩ đến sự quá hßn của một quß trßng, một bình sữa, cho mãi đến lúc may mắn chúng ta sang được đây, rồi chúng ta cũng phải vßt bỏ vào thùng rác nhßng thứ phẩm còn tươi tốt, nếu có dùng cũng chẳng sao, nhßng món đồ không vßa ý, lßi thßi, hay có hß hao chút đồ nhß mà tiền sẽ cũng nhßng gßn bßng tiền mua loßi mới. Nhßu khi cũng nghĩ bà con ở quê nhà thißu thßn, nhßng chẳng biết làm sao hßn!

Rất nhiều ngßi thích đi chợ trời để mua nhßng thứ vßt vßnh và bày để ra nhà, rồi cuối cùng cũng phải đem đi vßt bỏ. Nhßng ngßi khác mua ở đây nhßng thứ đồ dùng rẻ, giá cả không bằng 1/10 hàng mới. Một cái đißn thoại \$5 vẫn còn dùng ngon lành, một cái bình hoa cũ rất mới thußt giá \$2, một cái áo ấm hay một cái “car seat” còn tươi mới chỉ \$10, một bộ quần

giống khá tốt, sách có \$30, đôi khi là một cái kệ sách, một “coffee table” giá \$5 hoặc \$10, rất tiện dụng. Tất cả những vật dụng kê trên đây đều là “rác Mỹ.” Cũ ngồì, mái ta, có sao đâu! Rác Mỹ ở đây không cần đi tháu, náu trong giai đoạn đều nhá cá, cần cá, siêng năng bát khai thác “rác Mỹ” trên đất Mỹ, tuy không làm giàu, nhưng ít ra cũng đỡ sống sung túc.

Cá vài buổi sáng một lần, rất sớm trước giờ xe lấy rác hoạt động, trong khu nhà tôi đã có những người Mỹ da vàng, với một cái xe pickup truck đến tìm những thứ còn dùng được để bán lại cho chợ trời hay chính họ có những gian hàng “tổp lác” tại đây. Thì cũng những cái đồ náu thoái, cái đồ ngá háu bàn, một hai cái ghế bác nám, chiếc TV hay máy đián toán để cũ, giày dép áo quần mà gia chủ đã có nhá ý bá riáng ra cho sách sá. Ở trước những căn nhà lái sang trọng thành phố thì uá gì những bá nám lái đất tián, cái bàn ăn, một bộ máy đián toán để trên bãi cỏ trước nhà với tấm báng “free,” và họ cũng chỉ mong sao có người đến đi cho đất công thu được.

Trá những người có diám phúc, sung sướng ngay khi đất chân đất xá này, còn thì những người khác đến để nhá cá, trong giai đoạn cháa náu nhá thì ai cũng phải dùng “rác Mỹ,” đó là nám giống, bá sofa, bá bàn ăn và chiếc TV, đôi khi cá áo quần, cá cái xe cháy đi kiám cám, tất cả đều là những thứ đã dùng rồi. Trong những ngày đất chân đất chân ráo đất Mỹ, từ từ từ, thì uá thán hay trái qua những ngày sóng gió trên đất dáng và tù túng trong trời cám, chúng ta phải cám náu rác Mỹ, ít ra cũng cho chúng ta những pháng tián căn bán những ngày đều. Nhiáu thá rác Mỹ được sống qua với vài đất gia đình, có khi còn ở lại với chúng ta cho đến hôm nay.

Trá kia, thì những thứ đã dùng, cũ kỹ này còn để dành cho gia đình những người đến háng mái đến hay cho nhà thờ, 20 năm sau ai cũng khá lên rồi, bá nám cũ, cái TV, bá bàn ăn... bây giờ không biết cho ai, lại phải khiáng ra khu thùng rác để cho những người bây giờ, ngay trên nác Mỹ, khổ hán mình, còn cần dùng đến. Đôi khi chính tôi cũng đến ngá náu trá thùng rác khi nhìn thấy những con thú nhái bông, những con búp bê gãy tay hay chiếc để máy xe láa nho nhá đã bong sán, quá là những món để chái quý giá mà một đất nhà nghèo nào cá đất nác mình cũng má cá.

Trong các quác gia nghèo, chám tián, ở đâu chúng ta cũng nhán ra những đồ ngá rác kháng lá, ruái nháng, bác mùi hôi hám, những ở đó lại là nguán sống cáa hàng trăm người đói khá, một cách nói Việt Nam, đó là những chén cám mà họ kiám được hàng ngày. Rất nhiáu gia đình sống, ăn và ngá cùng rác để đất tránh cho đến bà cá già trong những mái láu làm báng nháng vật để ngá rác, đó là những miáng báa, những tám gá, những mán nhái lông. Đó cũng là nái sinh hoạt cáa những trẻ em đói khá sau giờ học ở trường hay có thể là toàn thể gian cho vác bái, móc, gáp... những thứ gì có thể nuôi sống bán thân. Ở những đô thị cáa những nác nghèo trên

Ngồi và rác

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Tư, 10 Tháng 12 Năm 2008 15:01

Trái Đất này, đâu cũng có nháng đáng rác, cũng có nháng đám tráem sáng vái rác, nháng chá mát nác xã hái chá nghĩa “tuyát háo” nhá Viát Nam mái có viác nhà cám quyán “chỗ mũi,” “ghé mát” vào rác vì há bát đáu ngái đác mùi thám cáa đáng tián, thoát ra tá cái không khí oi á, xú uá, nháng nác cáa nháng đáng rác vái đái đang lan tràn trên kháp các thành phá. Táng nái đáy, đáng rác là nái nghèo hèn tán cùng cáa kiáp sáng rái, không ngá còn có ká tranh ăn vái nháng ngái khán cùng. (*)

(*) Nháng đáng rác sáp đác vào háp tác xã.